

Αφιερωμένο στη γυναίκα του Πόντου το 28ο Συναπάντημα Νεολαίας στην Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 17 Ιουλίου το απόγευμα πραγματοποιήθηκε, στις εγκαταστάσεις του Πανελληνίου Προσκυνημάτων της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο, η τελετή έναρξης του 28ου Συναπαντήματος Νεολαίας Ποντιακών Σωματείων που φέτος είναι αφιερωμένο στην Γυναίκα του Πόντου.

Τους συμμετέχοντες καλωσόρισε με τον χαιρετισμό του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων. Ακολούθως χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Γεώργιος Τανιμανίδης, ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας κ.ά.

Μετά τους χαιρετισμούς παραγματοποιήθηκε η πρώτη συνεδρία με εισηγήτρια την κ.Ουρανία Θρασκιά, Βουλευτή Α΄Θεσσαλονίκης με θέμα: «Μνήμη: η δύναμή μας».

Το βράδυ διοργανώθηκε στον αύλειο χώρο συναυλία με τίτλο: «Στην αγκαλιά σου Σουμελά».

“Αν ο Ποντιακός Ελληνισμός είναι τόσο ακμαίος σήμερα, αυτό οφείλεται στις γυναίκες του Πόντου”

Χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου:

Μέ πολλή χαρά σᾶς υποδεχόμαστε καί φέτος, ὅλους ἐσᾶς, τίς νέες καί τούς νέους πού ἐκπροσωπεῖτε τά Ποντιακά Σωματεῖα καί τίς νεολαῖες τους στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο.

Σᾶς υποδεχόμαστε στό καθιερωμένο Συναπάντημα τῆς Ποντιακῆς νεολαίας στόν εὐλογημένο αὐτό τόπο, στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελά, κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς θαυματουργοῦ καί ἱστορικῆς εἰκόνας τῆς Κυρᾶς τοῦ Πόντου, τῆς

Μητέρας μας.

Σᾶς ὑποδεχόμαστε μέ πολλή χαρά, γιατί γνωρίζουμε καί τή δική σας χαρά νά βρεθεῖτε ἐδῶ καί νά ζήσετε αὐτές τίς ἡμέρες μαζί μέ παλαιούς καί καινούργιους φίλους, νά χαρεῖτε τό ὠραῖο πρόγραμμα τοῦ φετινοῦ 28ου Συναπαντήματος, νά συζητήσετε καί νά προβληματισθεῖτε, νά μάθετε περισσότερα γιά τήν ἱστορία, τόν πολιτισμό ἀλλά καί τούς ἀγῶνες τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού ἐκφράζονται καί μέσα ἀπό τή μουσική καί τόν χορό, νά ἐμπνευσθεῖτε ἀπό αὐτούς καί νά ὀραματιθεῖτε τό μέλλον.

Τό φετινό ὅμως Συναπάντημα ἔχει ἕναν ἰδιαίτερο χαρακτήρα καί ἕνα ξεχωριστό περιεχόμενο, καθώς εἶναι ἀφιερωμένο στή γυναίκα τοῦ Πόντου, στή γιαγιά, τή μητέρα, τή σύζυγο καί τήν ἀδελφή, σέ ὅλες τίς γυναῖκες πού ἔγραψαν τή δική τους ἱστορία καί ἔδωσαν τούς δικούς τους ἀγῶνες ὅχι μόνο γιά νά ἀνθίσει καί νά μεγαλουργήσει ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός ἀλλά καί γιά νά κρατηθεῖ, γιά νά ἐπιβιώσει στά δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς, τῶν διωγμῶν, τοῦ ξεριζωμοῦ, τῆς προσφυγιάς καί τοῦ ἀγῶνα του νά ζήσει, ὅπου καί ἂν βρέθηκε, σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο.

Δέν θά μπορούσε κανείς ὅμως νά μιλήσει γιά ὅλες αὐτές τίς μοναδικές γυναῖκες καί τή θυσιαστική προσφορά τους, χωρίς νά ἀναφερθεῖ στήν πρώτη ἀπό ὅλες αὐτές. Στή γυναίκα πού συνδέθηκε μέ τή θέλησή της μέ τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό καί παρέμεινε βοηθός καί συμπαραστάτις του σέ ὅλη τή μακραίωνη καί ταραγμένη πορεία του. Καί αὐτή ἡ γυναίκα δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Παναγία μας, ἀπό τήν Κυρά τοῦ Πόντου, πού φιλοξενεῖ καί αὐτό τό Συναπάντημα στή στοργική μητρική ἀγκαλιά της, στό Μοναστήρι της καί στό Ἱερό αὐτό Προσκύνημα πού φέρει τό ὄνομά της «Παναγία Σουμελά», σέ αὐτό τόν χῶρο, ὁ ὁποῖος χάρη στήν ἀνύστακτη φροντίδα τῶν Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Σωματείου καί τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος «Παναγία Σουμελά» ἀποτελεῖ ἱερό θησαυροφυλάκιο τῆς μνήμης, τῆς ἱστορίας καί τῶν παραδόσεων τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπό τήν ἡμέρα, λοιπόν, πού ἡ Παναγία θέλησε νά μεταφερθεῖ μέ θαυμαστό τρόπο ἡ εἰκόνα της ἀπό τήν Ἀθήνα στό ὄρος Μελά τοῦ Πόντου, ὅπου εἶχε στείλει τούς μοναχούς Σωφρόνιο καί Βαρνάβα νά ἀνιδρύσουν τό Μοναστήρι της, ἔγινε αὐτοδίκαια ἡ πρώτη γυναίκα πού συνδέθηκε μέ τήν ἱστορία καί τήν πορεία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπό τότε ἡ Παναγία Σουμελά ἔγινε ἡ μητέρα ὅλων τῶν Ποντίων. Αὐτή τούς προστάτευε. Αὐτή τούς στήριζε καί τούς παρηγοροῦσε. Κοντά της γιόρταζαν τίς χαρές τους. Μέ αὐτήν μοιραζόταν τούς πόνους καί τίς θλίψεις τους. Τό μοναστήρι

της ήταν τό σπίτι καί τό καταφύγιό τους. Ήταν τό κέντρο χάρη στό όποίο διατηρήθηκε ή πίστη καί οί παραδόσεις τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ή ἑλληνική γλώσσα καί ό πολιτισμός του. Ήταν Ἐκείνη πού τούς συνόδευσε νοερά στους δρόμους τῆς προσφυγιᾶς καί τούς βοήθησε νά ξαναστήσουν τή ζωή τους όπου καί ἄν ἐγκαταστάθηκαν.

Γι' αὐτό καί οί Πόντιοι δέν ἄφησαν πίσω μόνη της τήν ἱερή της εἰκόνα. Τήν ἔφεραν στήν Ἑλλάδα καί μέ κόπους καί μέ προσπάθειες πολλές ἔκτισαν μαζί μέ τά δικά τους σπίτια καί τό δικό της, τό ἱερό κατοικητήριό της ἐδῶ στό Βέρμιο, γιά νά τούς θυμίζει τό μοναστήρι τῆς Τραπεζούντας καί νά μποροῦν νά ἀνηφορίζουν καί ἐδῶ καί νά κρατοῦν τίς παραδόσεις πού εἶχαν καί στήν ἀλησμόνητη πατρίδα.

Ἡ προσφορά τῆς Παναγίας μας, τῆς Κυρᾶς τοῦ Πόντου ἀνυπέρβλητη, ἀλληλένδετη μέ τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Καί Ἐκείνη, ή Παναγία ή Σουμελιώτισσα, πρότυπο προσφορᾶς καί θυσίας γιά κάθε γυναίκα τοῦ Πόντου. Κάθε μία εἶχε, ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή, τόν δικό της ρόλο, τή δική της προσφορά.

Ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός μπορεῖ νά ἀνθίσει, μπορεῖ νά ἄκμασε, ἀλλά πάντοτε ήταν ἀντιμέτωπος μέ ποικίλες ἐξωτερικές δυσκολίες.

Ἀκρίτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ζοῦσε γιά πολλούς αἰῶνες μέσα σέ ἕνα περιβάλλον ἐχθρικό, ἀλλόθρησκο καί κινδύνευε νά παρασυρθεῖ καί νά ἀφομοιωθεῖ ἀπό αὐτό. Νά ξεχάσει καί γλώσσα καί θρησκεία καί παραδόσεις καί νά ἀκολουθήσει ξένα ἥθη καί ἔθιμα.

Ποιός, ἀλήθεια, τά κράτησε καί τά διέσωσε ὅλα αὐτά; Ποιός ἄλλος ἀπό τήν Πόντια γιαγιά, πού ἀφοῦ μεγάλωνε τά δικά της παιδιά, δουλεύοντας συγχρόνως καί ἔξω ἀπό τό σπίτι, γινόταν στή συνέχεια φορέας καί στήριγμα τῆς παραδόσεως καί τοῦ πολιτισμοῦ. Τά παραμῦθια καί οί ἱστορίες πού διηγεῖτο στά ἐγγόνια της, οί παραδόσεις, τά ἥθη καί τά ἔθιμα πού τά τηροῦσε μέ θρησκευτική, θά ἔλεγα, εὐλάβεια μέσα στό σπίτι καί τά δίδασκε στίς θυγατέρες καί στίς ἐγγονές της τά ἔκανε νά μεταλαμπαδεύονται ἀπό γενιά σέ γενιά.

Ἡ προσφορά αὐτή ἐγινε ἀκόμη μεγαλύτερη, ὅταν ό Ποντιακός Ἑλληνισμός ξεριζώθηκε καί βρέθηκε σέ τόπους μακρινούς, σέ περιβάλλοντα ἐντελῶς διαφορετικά. Τότε οί Πόντιες γυναῖκες, γιαγιάδες καί μητέρες, ήταν αὐτές πού συνέχισαν τήν παράδοση, μιλώντας στό σπίτι Ποντιακά, τραγουδώντας ποντιακά, μαγειρεύοντας ποντιακά, καί μεταφέροντας αὐτή τή γνώση καί αὐτή τήν ἐμπειρία στά παιδιά καί τά ἐγγόνια τους. Ἀλλά καί ὡς σύζυγοι καί μητέρες σέ οἰκογένειες πού ό σύζυγος καί πατέρας δέν εἶχε ποντιακή καταγωγή, κατόρθωσαν νά κρατήσουν ζωντανή τήν παράδοση καί τήν ἀγάπη γιά τόν Πόντο, τήν ἱστορία καί

τόν πολιτισμό του, τά ἤθη καί τά ἔθιμά του μέχρι σήμερα.

Ήταν αὐτές οἱ γυναῖκες, μητέρες, σύζυγοι, ἀδελφές, πού στίς χῶρες τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου βρέθηκαν, συνόδευσαν τά μικρότερα μέλη τῆς οἰκογενείας στούς Συλλόγους καί στίς Ἐνώσεις Ποντίων γιά νά στηρίξουν ὅλοι μαζί τήν παράδοση.

Τό κατόρθωμά τους ἀξιέπαινο καί ἀξιοθαύμαστο καί τό ἐπιβεβαιώνει καί ἡ δική σας παρουσία στό Συναπάντημα τῆς Ποντιακῆς νεολαίας πού ὀργανώνεται καί φέτος ἀπό Σωματεῖο καί τό Ἱερό Προσκύνημα «Παναγία Σουμελά». Γιατί δέν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία ὅτι ἂν ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός εἶναι τόσο ἀκμαῖος σήμερα, αὐτό ὀφείλεται στίς γυναῖκες τοῦ Πόντου καί στή χάρη τῆς Παναγίας τοῦ Πόντου, στίς ὁποῖες δίκαια εἶναι ἀφιερωμένο τό 28ο Συναπάντημα Νεολαίας Ποντιακῶν Σωματείων.

Σᾶς καλωσορίζω, λοιπόν, μέ πολλή ἀγάπη καί εὐχομαι πατρικά νά περάσετε ὁμορφα καί δημιουργικά αὐτές τίς ἡμέρες κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Παναγίας μας καί νά ἀπολαύσετε τίς δραστηριότητες τοῦ 28ου Συναπαντήματός σας.

